

OSAKUNTIEN
OUDOT
PERINTEET

VUOSIJUHLIEN
SELVIYTYMISOPAS

SATOLAISET
TYÖELÄMÄSSÄ

KARHUNKIERROS

1/2019

57. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI

JULKAISIJA

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA

Saska Suvikas
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KIRJOITTAJAT

JAN-ERIK ENGREN
TIMO HÄIVÄLÄ
ALTTI KLEMETTI
CAMILLA LAINE
MIKKO MÄKIPÄÄ
LAURA SUOMINEN
SASKA SUVIKAS
IIKKA TERHO
ANTTI TORKKI
JARI YLI-KAUHALUOMA

Kannen kuva
Mikko Mäkipää

Takakannen kuva
Maria Djakonovsky

Perustettu vuonna 1963.

Painos
70 kappaletta

Paino
Painosalama OY

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

ISSN-L 1239-1913
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

SISÄLLYS

3. PÄÄKIRJOITUS

4. Q-KULMA

5. INSPEKTORIN TERVEHDYS OSAKUNTALAISILLE

6. TUULAHDUKSIA TYÖELÄMÄSTÄ

10. KUVAKOLLAASI: OSAKUNNAN ALKUVUOSI

14. VUOSIJUHLIEN SELVIYTYMISOPAS

20. PERUSKORJAUS TULEE - MUTTA MYÖHEMMIN

23. MÄKSY JA OSAKUNTIEN OUDOT PERINTEET

24. KOLUMNI - CIVIS! MARS MAITA KIERTELEMÄÄN!

25. KUOLEMATTOMAT

26. URHEILUTOIMIKUNNAN TAUKOJUMPPA

PÄÄKIRJOITUS

Pientä viilausta

Vuoden 2019 piti olla muutosten vuosi osakunnalla! Kauan kaivatun peruskorjauksen piti alkaa toukokuun lopulla ja satolaisten oli tarkoitus oppia olemaan ja järjestämään toimintaansa joskus jossain muualla kuin Viisissä. Tähän muutokseen oltiin valmistauduttu henkisesti jo ainakin vuosi!

Vaan toisin kävi! Ei tullut peruskorjausta, eikä muutosta. Osakuntaelämä jatkuu normaaliin malliin, vanhoilla kaavoilla, mitä nyt joskus johonkin tehdään jotain pientä viilausta.

On klisee sanoa, että maailma on jatkuvassa nopeassa muutoksessa. Oikeasti moni asia etenee ja moni pysyy paikallaan. Itselleni maailmanpolitiikan opiskelijana muutosvauhdin hitaus on se asia, joka turhauttaa ajoittain! Nykyiset vastaukset poliittisiin, taloudellisiin tai ilmastollisiin haasteisiin tuntuvat turhalta näpertelyltä, kun oikeasti koko yhteiskuntamme vaatisi perustavanlaatuisia muutoksia. Sen sijasta muutoksen tavoittelu on siirtynyt henkilökohtaisen elämän alueelle. Lehtiartikkelit, tv-ohjelmat, mainokset ja ympäröivät kanssaihmiset aiheuttavat jatkuvaa painetta siitä, että itsekkin pitäisi muuttua valtavalla vauhdilla; laittaa elämänsä remonttiin ja ehtiä samalla viikolla löytää unelmien työ, vakaa parisuhde, toimiva treeniohjelma ja vielä katsoa se kaikkein trendikkäin uusi Netflix-sarja.

Osakunnalla voi hetkeksi pysähtyä. Unohtaa muun elämän kasvavat paineet ja tulla osaksi satojen vuosien ikäistä yhteisöä, jossa aika moni asia on jo hyväksi havaittu. Vaikka ei itse itseään perinteiden ystävänsä pitäisikään, on jotenkin lohdullista ajatella, että täällä ei tarvitse olla niin hirveä stressi ja sohvalle voi istahtaa samalla tavalla vaikka kolmella eri vuosikymmenellä peräkkäin. Täällä voi osallistua siihen mistä tykkää, ottaa vastuuta niissä rajoissa kuin haluaa tai vain tulla kerran vuodessa käymään jatkoilla. Muun hektisen elämän keskellä tämä joustavuus on asia, josta kannattaa pitää kiinni!

Tästä syystä Karhunkierroskaan ei muutu vuonna 2019 dramaattisesti vaan rakentaa vanhan päälle. Kuten monilla tieteenaloillakin, kaikesta on jo joskus kirjoitettu eikä pyörää tarvitse alkaa keksimään uudelleen. Lehdessä tulevat vuonna 2019 korostumaan ne asiat, joista osakuntalaiset haluavat kirjoittaa ja joiden he ajattelevat olevan lukijoille huviksi ja hyödyksi. Käytännössä uskon, että se tulee olemaan sekoitus uutta ja vanhaa, uusia näkökulmia perinteisiin osakunta-aiheisiin tai historiasta inspiroitunutta otetta uusiin teemoihin. Tähän lehteen niistä ovat valikoituneet mm. vuosijuhlat (vähän humoristisemmasta vinkkelistä) satolaisten työllistyminen ja yhteisosakuntalaisuus.

Näillä puheilla haluan kehottaa kaikkia osakuntalaisia asettamaan henkilökohtaiset asiat oikeaan perspektiiviin. Maailmassa on ihan tarpeeksi oikeita globaaleja ongelmia, että meidän tarvitsisi luoda niitä itsellemme vielä keinotekoisesti lisää. Joten jos sinusta tuntuu, että osakunnalla tai sinussa itsessäsi on jotain sellaista korjattavaa, joka vaatisi radikaalia elämänmuutosta, mieti vielä hetki tarkemmin.

Ehkä se vaatiikin vain pientä viilausta!

Saska Suvikas, Päätoimittaja 2019

Kuva: Reetta Peltonen

Vuosijuhlaan ja vähän muuhunkin valmistautumista

Viime vuonna näin, kuinka Euroopan komission päämajan Berlaymontin käytävillä ihmisten silmistä katosi yleensä kaikki ilo, kun joku mainitsi ääneen erään B:llä alkavan Iso-Britanniaan liittyvän sanan. Yleensä mukaan mahtui syvä huokaus. Koska mitäpä uutta asiasta enää olisi voinut sanoa?

Vähän samaa ilmapiiriä on havaittavissa Satakuntalaisen Osakunnan päämajan Satakuntatalon käytävillä, kun joku mainitsee P:llä alkavan remontointiin liittyvän sanan. Pyrin välttämään sanan mainitsemista tällä palstalla seuraavan kahden vuoden ajan, koska asiasta riittää puhuttavaa osakunnan, hallituksen ja säätiön kokouksissa ja tämän lehden sivuilla aivan riittävästi. Toisin kuin Berlaymontissa, Satakuntatalossa on onneksi vielä vuosi aikaa valmistautua tähän monella tavalla haastavaan projektiin. Iso-Britannian pääministerille voisikin täältä antaa vinkin, että lisäaika on aika hyvä idea, jos suunnitelmat eivät ota toteutuakseen.

Kuva: Osakunnan galleria

Toisin kuin edellä mainittu saarivaltio, SatO ja satolaiset ovat ilahduttavasti suunnanneet katseensa kohti ulkomaailmaa. Loistavaa yhteistyötä on tehty muiden osakuntien ja ystävien kanssa, josta mainittakoon esimerkkinä (uudelleen) perinteiset SaWi-bileet ja ahkera yhteydenpito Uppsalaan. Hyvää kumppanuutta jatkamme tietysti myös länsisuomalaisten naapureidemme kanssa. Osakunnan hallituksenkin on täytynyt tarkastella uudestaan edustuskäytäntöjä, koska innostusta muiden osakuntien juhlissa edustamiseen on ollut enemmän kuin viime vuonna odotettiin - ja hyvä niin! Muiden osakuntien juhlaperinteistä kannattaa tuoda ne parhaat palat takaisin SatOlle ja jättää muut suosiolla löytöpaikalle.

Nyt on kuitenkin hyvä kääntää katse kohti muutaman viikon päässä hämmäyttäviä omia vuosijuhlia, joista on tulossa jälleen aikamoinen spehtaakkele. Laskutavasta riippuen juhlimme joko 365- tai 115-vuotista historiaamme, ja opiskelijaelämää on ehditty näiden vuosien aikana viettää hyvin erilaisissa olosuhteissa niin materiaalisesti kuin henkisesti. Vuosijuhlan järjestysnumero ei kuitenkaan ole 365, koska niitä on juhlittu vasta 1800-luvulta alkaen ja 1900-luvullakin useampi vuosijuhla jäi poliittisten olosuhteiden takia pitämättä - tästä korjauksesta kiitos eräälle rakkaalle kuraattorikollegalle.

Vuosijuhlan valmisteluissa riittää tekemistä hyvin laajalla skaalalla, ja hyvin järjestetyt juhlat ovat aina loistava osoitus osakunnan osaamisesta vieraillemme. Varsinkin ulkomaisia vieraita Ruotsista ja Virosta on saapumassa kunnioitettava määrä, joten eiköhän taas näytetä, kuinka hienosti SatO osaa juhlia. Kaiken ajoittaisen kiireen ja stressin keskellä juhlia järjestävien kannattaa myös oman mielenterveytensä kannalta muistaa varata aikaa muulle kuin osakunnalle, opiskelulle tai töille. Apua pitää myös aina pyytää, jos oma työtaakka tuntuu liian suurelta.

Ehkä tämänkin ohjeen voisi jakaa brittipääministerille.

Timo Häivälä, Kuraattori

INSPEHTORIN TERVEHDYS OSAKUNTALAISILLE

Hyvät osakuntalaiset,

Tätä kirjoittaessani on jo puolet kevätlukukauden akateemisesta aherruksesta takana ja Satakuntalaisen Osakunnan vuosijuhlaviikko monine tapahtumineen edessä. Vuonna 1653 perustettu osakuntamme viettää 365:tä vuosijuhlaansa maaliskuun viimeisellä viikolla. Vuosijuhla onkin arvokkuudessaan monille meistä osakunnan vuoden kohokohta. Vuosijuhlaviikolla on myös juhlakokous stipendeineen, varjovuosijuhlat ja monta muuta mielenkiintoista tapahtumaa.

Satakuntalaisen Osakunnan vuosikellon mukaan uudet virkailijat, hallitus, toimikunnat ja kuraattori ovat aloittaneet tehtävissään. Lisäksi valmistaudumme Satakuntatalon siirtyneen remontin aloittamiseen vuoden 2020 aikana. Tavoitteena ovat toimivat ja tarkoituksenmukaiset tilat sekä talon asukkaille että osakunnan toiminnalle.

Tänä keväänä maassamme järjestetään kahdet vaalit, eduskuntavaalit ja europarlamenttivaalit. Vaalikeskustelut ovat ainakin toistaiseksi keskittyneet työhön, terveydenhoitoon, ilmastokysymyksiin, valtiontalouteen ja maahanmuuttoon. Koulutus-, sivistys- ja tutkimusasiat ovat jääneet vähemmälle huomiolle. Erityisasiantuntija Aleksi Kalenius Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöstä OECD:stä ja Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestöstä Unescosta sekä vanhempi tutkija Hannu Karhunen Palkansaajien tutkimuslaitoksesta kirjoittivat toissa vuonna Tilastokeskuksen Tieto & Trendit -nimiseen talous- ja hyvinvointikatsaukseen pysädyttävän artikkelin, joka oli otsikoitu huomiota herättävästi ”Koulutustason nousu on pysähtymässä”. Kirjoittajien mukaan 1970-luvun lopulla syntyneet suomalaiset ovat jäämässä kaikkien aikojen koulutetuimmaksi ikäluokaksi maassamme. Kansainvälisesti Suomen sijoitus nuorissa ikäluokissa on lähellä kehittyneiden maiden keskitasoa, mutta heikkenee nykyä lähivuosina. Vain vähän Suomen alapuolelle vertailussa sijoittuvissa maissa (Viro, Kreikka, Itävalta, Espanja) koulutustaso on nousussa ja monet niistä ohittanevat Suomen lähivuosina.

Kuva: Osakunnan galleria

Maamme hyvinvointi perustuu osaltaan laadukkaaseen tutkimus- ja koulutusjärjestelmään. Hyvinvointimme on tulevaisuudessakin taattu, kun on yhdessä panostettu tutkimukseen, koulutukseen ja sivistykseen. Vaikuttaa siltä, että Suomi olisikinkin laisessa huonossa kiertäessä, jossa koulutus- ja osaamistasomme laskevat. Samalla laskee myös vapaaseen tieteseen ja tutkimukseen suunnatun rahoituksen määrä. Joku voisi jopa kysyä, murentuuko osaamisemme perusta? Toivottavasti koulutus- ja tutkimusasiatkin tulisivat mukaan kevään vaalikeskusteluihin, sillä koulutukseen, tutkimukseen ja sivistyksen panostaminen on konkreettinen sijoitus tulevaisuuteen. Korkea koulutus- ja sivistystaso on myös parasta vastalääkettä vaihtoehtoisille totuuksille ja faktoille sekä jopa tarkoituksellisesti harhaanjohtavalle tiedolle tai tiedotukselle.

Haluan toivottaa kaikille osakunnan uusille virkailijoille onnea ja menestystä tehtävienne hoitamiseen sekä kaikille osakuntalaisille oikein riemukasta vuosijuhlaviikkoa ja onnea loppukevään opintoihinne!

Jari Yli-Kauhaluoma, Inspehtori

TUULAHDUKSIA TYÖELÄMÄSTÄ

- VALMISTUNEET SATOLAISET

Teksti: Camilla Laine
Kuvat: Haastateltavat

Kuka: Silja Suni

Kotipaikkakunta: Kotoisin Pohjois-Satakunnan peltoaukeilta Honkajoelta

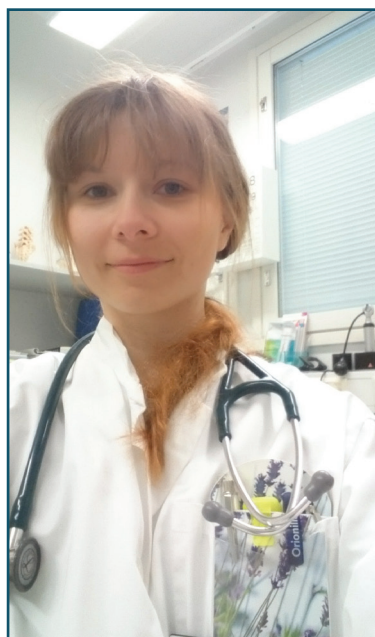
Kirjautui osakunnalle: 2009

Osakunnalla hoidettuja tehtäviä:

Toiminut ainakin kirjastonhoitajana, Karhunkierroksen toimituksen jäsenenä, apuemäntänä, emäntänä ja opastussihteerinä

Tutkinto: Jätti yliopiston taakseen lääketieteen lisensiaatin paperit taskussaan

Valmistumisvuosi: Valmistui 2016 ja on ollut työelämässä kaksi ja puoli vuotta

Kuka: Joonas Havukainen

Kotipaikkakunta: Sipoo (Joonas sanoin "se vähemmän tunnettu Satakunnan kunta").

Kirjautui osakunnalle: 2013

Osakunnalla hoidettuja tehtäviä:

Toiminut yhteiskuntasihteerinä, Kulinaarikerhon pj:nä, juhlamestarina, hallituksen jäsenenä sekä apuisäntänä

Tutkinto: Opiskellut teoreettista fysiikkaa kandidaatin ja maisterin tutkinnon verran, tällä hetkellä tekee väitöskirjatutkimusta kokeellisen hiukkasfysiikan parissa

Valmistumisvuosi: Valmistui maisteriksi kesäkuussa 2016, mutta on ollut työelämässä vuodesta 2014 lähtien

Vaikka osakunnalla keskitymme pääasiassa opiskelijaelämään sen kaikkine puolineen, odottaa työelämä ennen pitkää meistä jokaista. Haastattelin Karhunkierrokseen kahta viime vuosien aikana työelämään siirtynyttä osakuntalaista. Kyselin heiltä muun muassa työn parhaista ja yllättävistä puolista, osakuntakokemuksien hyödyntämisestä ja parhaista osakuntamuistoista. Näitä kahta haastateltua yhdistävät ainakin useamman vuoden asumishistoria Satakuntatalon 7-Päädystä sekä myös osakunnalla hoidettujen tehtävien perusteella kiinnostus ruokaan ja ruuanlaittoon. Mutta mitä nämä entiset 7-Päädyn kulinaristit tekevät nykyään?

Mitä teet työkseesi ja missä työskentelet tällä hetkellä? Kuinka kauan olet ollut nykyisessä työpaikassasi?

Miten päädyit nykyiseen työhösi?

SILJA: Erikoistun yleislääketieteeseen ja toimin tällä hetkellä terveyskeskuslääkärinä pääasiallisesti Kuortaneen terveysasemalla, joskus työskentelen myös Alavuden pääterveysasemalla. Välillä olen piipahtanut sairaalan puolella, mutta melko yhtäjaksoisesti olen ollut nykyisessä työpaikassani vuodesta 2016 lähtien.

JOONA: Olen kolmannen vuoden väitöskirjatutkija fysiikan tutkimuslaitoksella Kumpulassa. Työni käsittelee koneoppimismenetelmien soveltamista hiukkasfysiikassa ja koejärjestely, jonka parissa työskentelen, on Compact Muon Solenoid-ilmaisim (CMS) Euroopan hiukkasfysiikan tutkimuskeskus CERNissä. Työni tarkoitus on sisällyttää oppivia algoritmeja, kuten syviä neuroverkkoja, osaksi hiukkastörmäysten mittausta sekä analysointia. Lopputuloksena työni tuottaa entistä tarkempaa tietoa maailmankaikkeuden rakenne määräyty.

Väitöskirjatyöni osaksi kuuluu myös tutkimusvaihto yritysmaailmaan oppimaan, miten samoilla työkaluilla voidaan tehdä mielenkiintoisia tuotteita asiakkaille. Juuri tällä hetkellä olen kahdeksan kuukauden tutkimusvaihdolla Kalifornian Piilaakson ytimessä Applen näytönohjainlaskentaryhmässä. Työssäni tuon koneoppimisasiantuntemustani tietokonegrafiikan pariin ja suunnittelen hyvin tehokkaita sekä nopeita algoritmeja, joita voidaan ajaa rinnakaistettuna näytönohjaimilla. Tällaisia algoritmeja hyödynnetään esimerkiksi kännykkäkameroiden kuvanlaadun reaaliaikaisessa parantamisessa sekä erikoisefektiön luomisessa.

SILJA: Olin puskaradion kautta kuullut hyvää työpaikastani ja päädyin kokeilemaan miten työnteko lähtee etelä-Pohjanmaalla sujumaan. Jonkinlainen ajopuuteoria taitaa päteä tässä tapauksessa.

JOONA: Väitöskirjatutkimuksen pariin polkuni alkoi jo jossain mielessä ennen yliopistoa. Lukion alkupuolella Large Hadron Collider hiukkastörmäytin valmistui Sveitsin ja Ranskan rajalla Geneven lähellä ja törmäsin erilaisiin puheisiin sekä dokumentteihin aiheesta netissä. Jokin vuosikymmeniä suunnitellun ja rakennetun laitteen käynnistymisessä ja ensimmäisissä onnistuneissa törmäyksissä aiheutti kylmiä väreitä ja shampanjalasit kourassa juhlivat fyysikot sekä insinöörit herättivät kipinän siitä, että tässä ollaan suurten asioiden äärellä. Päätin kirjoittaa fysiikan ja hakea yliopistolle opiskelemaan lisää nähdäkseni mistä on kyse. Viimeinen tuupaus kohti tutkimustyötä tuli vastaan 2014 keväällä, kun olin hakenut kesäharjoittelijaksi CERNiin, ja vastoin epäilyksiäni minut valittiin mukaan uutta hiukkasta etsivään ryhmään. Kolmen kuukauden työmatka Alppien juurelle työskentelemään osana maailmanlaajuista tutkimuskollaboraatiota teki syvän vaikutuksen.

Tutkimusvaihto Appllele tuli hieman jälkihuomiona mukaan väitöskirjaprosessiini. Haimme yritysyrityskumppaneita erääseen apurahahakemukseen, ja otimme yhteyttä osastomme alumniin, joka oli siirtynyt Appllele väitöskirjansa jälkeen. Hakemukseen he eivät valitettavasti lähteneet mukaan, mutta minulle tarjottiin mahdollisuutta tulla tutkimusvaihtoon, sillä heidän ryhmässään oli tarvetta koneoppimisasiantuntijalle.

Kuvaile esimerkki yhden työpäiväsi kulusta.

SILJA: Päivät ovat tosi vaihtelevia, mutta tyypillisesti puolet päivästä katson kiireettömiä ajanvarauspotilaita ja jokusen päivystyspotilaan. Toisen puolikkaan aikana saatan tehdä joko kotisairaanhoidon konsultaatioita, äitiys- tai lastenneuvolaa. Jossain välissä uusitaan reseptejä ja hoidetaan paperiasioita kuntoon.

JOONA: Työpäiväni rakenne on melko samanlainen, riippumatta siitä olenko Kumpulassa, CERNissä vai Piilaaksossa: tykkään nukkua pitkään, joten saavun toimistolle yleensä kello yhdeksän ja kymmenen välillä. Ensimmäisenä toimistolla nappaan kahvin ja ehkä aamupalaksi jonkin hedelmän tai myslipatukan ja käyn läpi sähköpostit. Kiireisimpiin vastaan heti, enemmän ajatusta vaativat jätän hautumaan iltapäivän kahvitaukoa varten. Tämän jälkeen aloitan perustyön eli yleensä ohjelmoin tai luen alaan liittyviä artikkeleita, joiden tuloksia hyödynnän työssäni. Lounastauon ja iltapäivän kahvitauon pidän noin kello kahden ja kolmen välillä. Sen jälkeen palaan taas työn äärelle ja lopetan työpäivän noin seitsemältä.

Satunnaisesti erilaiset ryhmäpalaverit tai esitelmät, joita minua on pyydetty pitämään, tauottavat työtä. Lisäksi konferensseja sekä kesä- ja talvikouluja on kourallinen vuodessa, jolloin noin viikon verran työrytmi muuttuu täysin. Silloin päätehtävänä on oppia kollegoiden uusista tuloksista, yleensä perinteiseen tapaan luentosalissa aamuyhdeksästä iltaseitsemään istumalla. Kuitenkin kahvitauot ja luentojen jälkeiset kysymyssessiot ovat erinomaisia tilaisuuksia uusien tutkimusaiheiden ja -verkostojen kehittämiseen, joten puutuneet pakaralihakset ovat pieni vaiva hyötyihin nähden.

Mikä on työssäsi parasta?

SILJA: Vaihtelevuus! Tykkään tehdä pieniä toimenpiteitä ja hoitaa monen ikäisiä potilaita vauvasta vaariin. Yleislääkäri näkee akuutit vaivat usein ensimmäisenä, kun ne ovat ns. ”raflavimmillaan”. Toisaalta alkuvaiheen diagnostiikka on usein haastavaa ja välillä pääsee tekemään todellista salapoliisityötä. Kuortane on aika pieni paikkakunta, joten potilaat oppii myös tuntemaan hyvin.

JOONA: Paras puoli työssäni on itsenäisyys, vapaat työajat sekä jatkuva uuden oppiminen.

Entä mikä on yllättävintä, mitä olet työssäsi päästynyt tekemään?

SILJA: Joskus olemme huolissamme etsineet mystisesti kadonnutta huonovointista potilasta ja haravoineet terveysaseman ruusupuskiakin. Potilas oli itse asiassa friskaantunut sen verran, että oli mennyt meille ilmoittamatta käymään kotona puhelintaan hakemassa.

JOONA: Yllättävin puoli on ollut erilaiset tiedeviestintään liittyvät tehtävät, joita olen fysiikassa päässyt tekemään. Olen esitellyt hiukkaskiihdyttimen toimintaa magneeteilla alakoululaisille, ollut ohjaajana tähtitiedekesäleirillä yläkoululaisille, järjestänyt hiukkasfysiikan teemapäiviä lukiolaisille, markkinoinut ryhmämme tutkimusta juuri opintonsa aloittaneille fukseille sekä pitänyt luentoja hiukkasfysiikasta Suomen lukiodien rehtoreille ja opettajille. En osannut odottaa, että tilaisuuksia päästä puhumaan omista kiinnostuksen kohteistaan monenlaisille yleisöille olisi tarjolla näin paljon, mutta se on ollut palkitsevaa ja hauskaa vaihtelua tavalliselle työskentelylle.

Miten tekemäsi työ vastaa aiempia (opiskeluaikaisia) käsityksiäsi työstä? Onko jokin yllättänyt ja jos, mikä?

SILJA: Ennen alalla työskentelyä luulin, että lääketiede olisi kovin eksaktia ja kaikki asiat selkeitä, on-tai ei-tyyppisiä. Töissä olen havainnut, että epämääräisyys ja epävarmuus ovat arkipäiväistä ainakin yleislääkärin työssä.

JOONA: Työ on vastannut aika hyvin sitä mielikuvaa, mikä opintojen aikana syntyi sekä yliopistolla että sen ulkopuolella. Ehkä hieman yllättävää on ollut, miten pitkä aika tulosten välillä saattaa kulua ongelman ymmärtämiseen ja erilaisiin sudenkuoppiin putoamiseen sekä niistä ylös kiipeämiseen. Ajattelin, että tutkimustyö olisi jatkuvaa artikkelien kirjoittamista

kyllästymiseen asti, mutta hyvään artikkeliin saattaa kulua vuosia suunnittelussa, mittaamisessa ja analysoinnissa.

Oletko hyötynyt työssä osakuntakokemuksestasi? Jos olet, niin miten?

SILJA: Osakunnalla toimiessa oppii koordinoimaan asioita ja tekemään asioita yhdessä muiden kanssa, mistä on apua, kun toimii moniammatillisissa tiimeissä. Osakunnalla myös tutustui monen eri alan ihmisiin, mikä on yleisesti ottaen kaikille suositeltavaa mutta erityisesti lääkärin on hyvä tuntea ihmisoloiden elämää ja ajatuksia omankin kuplan ulkopuolelta.

JOONA: Osakuntakokemuksista hyödyllisin on ollut erilaisiin ihmisiin tutustuminen. Kun on päässyt vuorovaikuttamaan monenlaisista asioista kiinnostuneiden ihmisten kanssa, on omakin ajattelu kehittynyt varmasti laaja-alaisemmaksi, kuin mitä se olisi ilman osakuntaelämää. Lisäksi en ole osannut stressata enää tapahtumien järjestämistä juhlamestarin viran jälkeen. Hyvien bileiden järjestäjää arvostetaan monenlaisissa yhteisöissä.

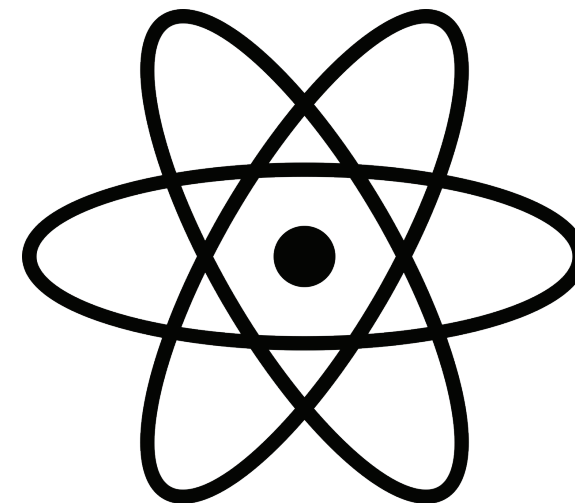
Mitä kaipaat opiskelijaelämästä?

SILJA: Uusiin ihmisiin tutustui useammin opiskellessa, sitä kaipaan jonkun verran. Myös kaikkia hauskoja pippaloita, työpaikkani osaa kyllä järjestää pikkujoulut mutta sitsit tuntuvat jääneen taa. Opiskelijana elämä oli jossain määrin huolettomampaa, joskaan en enää jaksaisi lukea tentteihin.

JOONA: Viisiä ja sen vakioasukkaita. Oli mahtavaa, kun koska tahansa pystyi kävelemään muutaman rappusen alaspäin osakuntahuoneistoon ja tiesi, että siellä on mukavia tyyppejä paikalla.

Minkä ohjeen haluaisit antaa opiskelijalle tai valmistumassa olevalle harjoittelupaikan tai työpaikan etsintään?

SILJA: Kannattaa hyödyntää kaikki mahdolliset kontaktit tutututuja myöten työpaikan etsintään ja myös ennen kaikkea hyvän työpaikan löytämiseen! Töissä täytyy viettää sen verran merkittävä osa päivästä, että siellä olisi hyvä myös jossakin määrin viihtyä.

JOONA: Ei kannata ottaa hylkäyksiä henkilökohtaisesti. Jokaista mielenkiintoista työpaikkaa kohtaan on suuri määrä hyviä hakijoita, jolloin tarvitaan usein myös tuuria paikan saamiseksi.

Kerro yksi parhaista/hauskimmista/mieleenpainuneimmista muistoistasi osakunnalla.

SILJA: Ensimmäisenä tulivat mieleeni muuan vuosijuhlat, jolloin en tullut menneeksi yöllä lainkaan nukkumaan. Minulla oli kuitenkin kavereita seiskapäädyssä lattiamajoituksessa, joten ovi oli yön auki. Kävin aamulla hakemassa tavaroita huoneestani ja loikin lattian poikki varoen tallomasta kenenkään naamaa. Silloin huomioni kiinnittyi tuntemattomaan henkilöön, joka nukkui sohvallani. Muiden heräillessä tämä nuori nainen heräsi myös ja oli vähintään yhtä hämmentynyt olinpaikastaan kuin mekin. Hän ei myöskään ymmärtänyt suomea. Paikalla olleen veljeni mielestä hän oli pukeutunut navettahaalareihin, mutta minun nähdäkseni kyseessä oli kuitenkin juhlien jatkoille hyvin sopiva jumpsuit-asu. Lopulta kyseinen henkilö tunnistettiin ja selvisi, että hän oli ruotsalaisen ystävyysosakuntamme edustaja. Hän oli vahingossa päätynyt huoneeseeni nukkumaan etsiessään C6:ta, jossa kansainväliset vieraamme majoittuivat.

JOONA: Vuosijuhlan jälkeinen aamujäätelö Verkkokaupan kattotasanteella. Jokin siinä, kun aamuun saakka juhlinut joukko suuntaa Aito-karhu mukanaan metroon raikkaassa aamuilmassa, oli taianomaista.

Tässä juttusarjassa keskitytään satolaisten kokemuksiin työelämästä ja harjoittelusta. Ilmianna itsesi tai kaverisi, jos haluat kertoa oman tarinasi!

KUVAKOLLAASI - OSAKUNNAN ALKUVUOSI

Kuvat: Osakunnan galleria, Mikko Mäkipää

Edustusta eri puolilta lääniä

TOPELIUSSITSIT 11.1.

Pöytätunnelmaa

Apuhenkilöstön palkinta

Kuoron esiintyminen

Viranvaihdon jälkeen!

Kuraattorien yhteiskuva

Inspektori suorittaa seremonian

Vanhat kuraattorit muistelevat

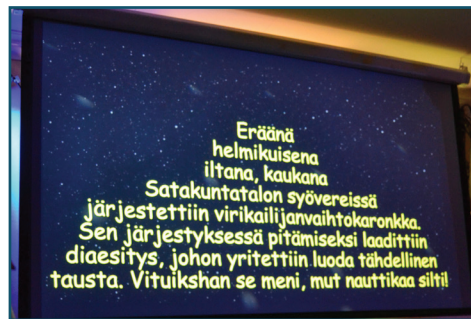

Juhlat juhlittu!

Satolaiset löysivät uudelleen sisäisen lapsensa

Meno ei saa olla turhan vakavaa

V
V
K
16.2.

Valmiina lähtöön!

Ladulta ja sen vierestä

SATAKUNTALAISEN OSAKUNNAN VIESESTI SATAKUNTALAISILLE

Satakunnan eteläisimpänä kylänä tunnettu Satakuntatalo on tarjonnut pääkaupunkiseudulla opiskeleville satakuntalaisille katon pään päälle kohta 70 vuoden ajan. Talon vihkiäisjuhlassa 1952 Satakuntalaisen Osakunnan silloinen inspehtori Edwin Linkomies julisti ylevästi: "alkoon täältä puuttuko innostusta ja toivoa, jota ilman nuoruutta ei voi olla." Ja totisesti Satakuntatalo on vuosikymmenien mittaan nähnyt monta toinen toistaan innokkaampaa ja toivokkaampaa sukupolvea. Talo on muuttanut siellä asuneiden opiskelijoiden elämää ja mahdollistanut edullisen asumisen ohella myös monipuolista vapaa-ajan vietettä osakunnan toiminnassa. Satakuntatalolla on myös ollut helppo pitää juuristaan kiinni Helsingin kilreissä, mikä on monien kohdalla helpottanut paluumuuttoa Satakuntaan opintojen jälkeen.

Yli kuuden vuosikymmenen käyttö on kuitenkin alkanut näkyä Satakuntatalon asukkailla yhä enemmän; selvää onkin ollut jo pitkään, että moni asia talolla on kunnostuksen tarpeessa. Nykyiset Satakuntatalon asukkaat voivat olla kiltollisia siitä työstä ja toimesta, jota menneet sukupolvet tekivät, jotta talo on aikoinaan saatu rakennettua. Tässä työssä myös Satakunnasta saatu materiaallinen ja henkinen tuki oli kullanarvoista.

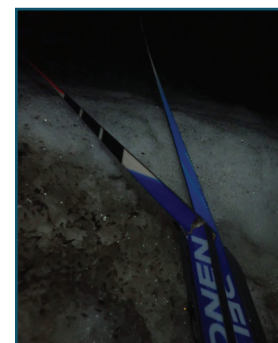
Nykyisen sukupolven tehtäväksi on siis tullut Satakuntatalon peruskorjauksen toteuttaminen. Tätä suurta hanketta on jo suunniteltu muutaman vuoden ajan ja varsinaisen työn on tarkoitus alkaa vuoden päästä. Tähän projektiin satakuntalaisten opiskelijoiden ja Satakunnan hyväksi haluamme kutsua myös Satakunnan kunnat. Meille osakuntalaisille on selvää, että nykyisen sukupolven on kannettava oma vastuunsa Satakuntatalon historian jatkamisessa. Taatkaamme siis yhteistyössä, että satakuntalaisten opiskelijoiden oma koti Helsingin Kampissa pysyy käytössä vielä vuosikymmeniä ja miksei vuositatojakin tuleville sukupolville!

Satakuntatalossa Helsingissä 20.2.2019

Timo Haivala Johannes Vihervirta
Kuraattori Hallituksen puheenjohtaja

Maakunnassa luettu Karhuviesti

KARHUHIIHTO 22.-24.2.

Pakollinen suksirikko

Paikallista ohjeistusta

Vihdoinkin perillä!

Ruoka ei lopu!

Perinteinen vaihtoseremonia

Avaruudellista tunnelmaa

Isännän muotokuvan paljastus

HPJ edustaa

VUOSIJUHLAVIIKON SELVIYTYMISOPAS

Arvoisa osakuntalainen! Kun saat tämän lehden käsiisi, vuosijuhlaviikko kolkuttelee jo ovea. Olitpa sitten fuksi tai jo kymmenet vujut kokenut konkari, viikon tapahtumia ja niiden etenemistä ei kuitenkaan välttämättä muista. Tähän oppaaseen on koottu kattava ohjeistus siitä, miten selviät vuosijuhlaviikon kunnialla läpi ja mahdollisimman hauskaa pitäen (HUOM. opas on tarkoitettu suuntaa-antavaksi ja siihen kannattaa suhtautua pilke silmäkulmassa!).

Teksti: Saska Suvikas ja likka Terho

Mikä ihmeen vuosijuhlaviikko?

Kaikki varmasti tietävät, että opiskelijajärjestöillä on tapana juhlistaa olemassaoloaan ainakin kerran vuodessa kunnolla. Tämä kunnianarvoisa perinne on lähtöisin jo Turun Akatemian ajoilta eikä osoita pienintäkään hiipumisen merkkiä! SatO kuuluu siitä onnellisiin osakuntiin, että meillä on mahdollista järjestää sekä itse juhlat että kaikki oheistoiminta omassa talossa, eikä juhlavieraita tarvitse vaivata jatkuvalla paikan vaihtamisella.

Muut järjestöt tyytyvät ihan vain yksiin juhliin, mutta Satolla karkeloidaan koko viikko! Syyt viikon mittaiseen juhlaan ovat epäselvät, mutta todennäköisesti homma on vain lähtenyt jossain vaiheessa lapasesta eikä kukaan uskalla enää palata vanhaan viikonlopun mittaiseen juhlaan! Tämä ei tietenkään tarkoita, että koko viikkoa ollaan tuhannen päissään (sehän kävisi jo terveydenkin päälle), vaan että jokaiselle päivälle löydetään erilaisia juhlatapoja. Koska viikko on melko kuluttava, kaikkiin ohjelmanumeroihin ei ole pakollista osallistua mutta suotavaa se toki on. Koskaan ei voi tietää, mitä saattaa vahingossa missata.

MUTTA, MITÄ VIIKKO SIIS ITSE ASIASSA SISÄLTÄÄ?

Ma - Tanssiharjoitukset

Tarpeellinen treeni pöytäjuhlan jälkeisiä juhlatansseja varten, jos ei tansseja ennestään osaa tai ne ovat päässeet vuoden aikana unohtumaan. Käytännössä Mäksy vie ja muut vikisevät! Kannattaa osallistua, muuten pöytäjuhlan jälkeinen osaamattomuus hävettää.

Ti - Kultaisen Kolmion appro

Unohda Hesarit, Limekset sun muut Aurajokilaivat, Kultaisen Kolmion appro on se ainoa oikea, johon osallistuminen on jokaisen satolaisen velvollisuus! Jo viidettä kertaa järjestettävä appro (eli baarikierros) liikkuu talomme ympäristön alueella kolmion muotoista reittiä. Tarkoituksena on virittäytyä juhlatunnelmaan ja tukea paikallista yritystoimintaa hiljaisena arki-iltana. Ja koska kyseessä on vasta tiistai, appro on erittäin sopivasti vain kolme etappia; Kannas, Kulma ja Kettu! ÄLÄ lähde muodostamaan niistä mitään lyhennettä!

Ke - Juhlakokous

Käytännössä tavallinen osakunnan kokous mutta päätettävä asia on juhlallista, joten pukeutumisesta toivotaan sen mukaista. Frakki tai iltapuku on silti hieman pröystäilevä. Asialistalla muun muassa joillekin onnekkaille myönnetty stipendit sekä puheenjohtajan arvovaltainen Osakunnan Tila-puhe.

To - Aito-Gaala

Aito-Gaalaa on järjestetty jo vuosia, mutta vujuduikolle tapahtuma on uusi tuttavuus. Gaalassa palkitaan epävirallisesti kaikki osakunnalla edellisen vuoden aikana hyvässä tai pahassa ansioituneet ihmiset ja asiat. Perinteisesti ainakin paras oki ja vuoden Viisin hengenluoja on palkittu, mutta kategoriat vaihtelevat vuosien mukaan. Jos siis olet jäänyt jollain tavalla osakunnalla vuonna 2018 mieleen, palkinto saattaa odottaa sinua. Aito Karhu toimii sekä tapahtuman suojelijana että itse palkintona.

Pe - Varjovujut

Nimestään huolimatta kyseessä eivät ole varsinaisten vujujen korvikkeet vaan kokonaan omat sitsit, joilla toivotamme ulkomailta tulleet juhlavieraat tervetulleeksi Suomeen ja opetamme heille hieman sitsaustapojamme. Pöydässä lauletaan, tutustutaan ja muistellaan vanhoja. Luonnollisesti tämän jälkeen alkavat jatkot, jotka, kuten hyvien ystävien tavatessa, ovat hyvinkin railakkaat. Tanssijalkoja kannattaa kuitenkin vielä säästellä seuraavan päivän juhlatansseja sekä jalkoja varten. Vujupäivä on todistetusti huomattavasti ikävämpi krapulassa.

LA - VUOSIJUHLA (A.K.A. PÄÄPÄIVÄ!)

Cocktail-tilaisuus (Kokkarit)

Varsinainen juhlapäivä alkaa iltapäivän kokkareilla, jossa juodaan skumppaa, kuullaan ulkopuolisten edustajien tervehdykset ja vastaanotetaan lahjat. Tänä vuonna kokkarit pidetään ravintolan tiloissa, sillä kaikkien näiden vuosien jälkeen joku ilmeisesti huomasi, että 120 ihmistä mahtuu hieman huonosti kiltasaliin! Cocktail-tilaisuus on tapahtumana kliseisen small talkin synnyinpaikka ja näin tuttujen kesken sitä kannattaakin suomalaisen harjoitella. Kannattaa myös pitää kamerat kuumina, sillä todennäköisyys edustaville otoksille on ehdottomasti suurin!

Pöytäosuus

Jonkin aikaa kestävän härväämisen jälkeen kaikki todennäköisesti löytävät omille paikoilleen ja varsinainen juhla voi alkaa. Muista tutustua aveciisi sangen nopeasti, jotta muistat kenen kanssa sinun kuuluisi tanssia ensimmäinen tanssi.

Juhla alkaa lippujen saapumisella, jota kunnioitetaan seisten ja rintamasuunta lippua seuraten. Teeskentele ettet huomaa todennäköistä laitimaisen lipun kolahtamista Kiltasalin kattoon. Opettele Satakunnan Laulu viimeistään tätä hetkeä varten!

Puheensorina ja laulu valtaavat Kilta-salin ja samalla syöminen ja juominen voi alkaa. Ruoka on erittäin laadukasta, vaikka sitä onkin aina liian vähän, eikä viinikään ole mistään Alkon alahyllyltä. Vuosijuhlat sisältävät paljon pönötystä juhlallista ohjelmaa, kuten puheita ja kunnianosoitusten myöntöjä, joihin tulee suhtautua asiaankuuluvalla vakavuudella. Muista kuitenkin, että vapautuneisuus ja rentous on kaiken a ja o. Toki kuvaajan osuessa kohdalle kannattaa hetkeksi kohottaa ryhtiä, tarkastaa kampaussuora ja muut pikkuseikat, sillä tätä otosta on myöhemmin mukava muistella avecin kanssa!

Jossain vaiheessa iltaa (yleensä pääruuan ja jälkiruuan välissä) pidetään konferenssi, joka on vain prameampi nimitys tauolle. Koska kaikki ovat juhlatunnelmissa, konferenssi on erittäin hyvä mahdollisuus tutustua kunniajäseniin, hankkia tanssipareja ja tukea Eevan rahastoa ostamalla arpoja. Jos oma tunnelma ei ole vielä katossa, konferenssilla voi käydä myös yläkerran puolella hakemassa hieman rohkaisua. Omalla vastuulla tietenkin.

Pöytäosuuden lähestyessä loppuaan ajantaju usein katoaa laulujen, keskustelujen ja skoolausten pyörteisiin. Usein jälkiruuan olemassaolo unohtuu kokonaan. Tästä ei pidä huolestua vaan päinvastoin nauttia juhlahumusta niin kauan kuin sitä kestää. Se nimittäin loppuu lähes aina ennen aikojaan!

Kahvi ja arpajaiset

Kahvin tarkoitus on saada juhlaväelle jotain tekemistä sillä välin kun salia siivotaan tanssiaiskuntoon. Siksi sen aikana järjestetäänkin arpajaiset, jossa inspitär toimii illan onnettarena. Mitenkään tähän liittymättömistä syistä tapana on ollut, että inspektoripari voittaa vähintään yhden risteilyn ja herkkukorin. Kahvi kestää aina hieman liian pitkään mutta onneksi seura on ainakin hyvää, vaikkei arpaonni suosisikaan!

Mikäli apuhenkilöstö tulee kahvin aikana esittäytymään, heille on tapana laulaa Romanssi koko juhla-ajan voimin. Polvillaan ja silmiin katsoen tietenkin, heidän tehtävänsä korvaamatonta työtä.

Juhlatanssit

Juhlatanssit ovat akateemisen perinteen eräs hienoimmista ilmentymistä ja niihin on ehdottoman suotavaa ottaa osaa. Vaikka harjoitukset olisivat jääneet välistä, suuri osa tansseista on opittavissa lennosta, sillä monen sävel menee jonkin tunnetun juomalaulun tahtiin. Tanssien jälkeen nämä juomalaulut soivatkin koko viikon päässäsi.

Juhlatanssirytmit:

Cicapo - Huutolaatta, (TA-TA-TA-TA...TA-TA-TA-TA...TATATA...TATATA... jne)

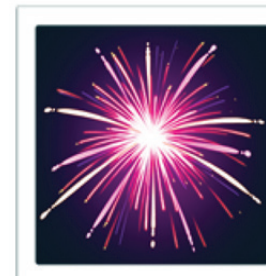
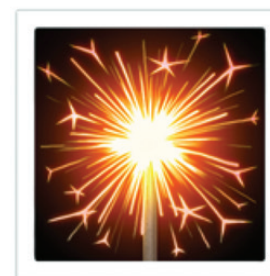
Mignon - Ryyppää vaan, (TAAA-TA...TAAA-TA...TAAA-TA...TAAA... jne)

Pas d'Espagne - Kuka helvetti (TA...TA...TA...TATA-TATA...TA...TATA-TATA...TA-TAA... jne)

Pas de Quatre (TATATA...TATA...TATA...TATA... TA-TATATA-TAA... Mutta vain hetken aikaa. Juomalaulu kuulemma olemassa, mutta vaikeuden vuoksi sitä ei ikinä lauleta)

Poloneesi - (TAAA-TA-TA-TATTA-TATTA.. Ja jossain kohtaa meneekin vaikeaksi. Niin vaikeaksi ettei juomalaulua ole edes kehitetty)

Grande Valse - Tätä kunnioitamme sen verran, että emme lähde edes yrittämään.

Jatkot

Jatkot Satolla. Ei lisättävää!

JUHLAETIKETTI

PUKEUTUMINEN

Vuosijuhlien pukeutuminen on ikuinen mysteeri, jonka käytäntöjä ei mahdu kirjoittamaan tähän auki. Miehillä suunnattu (vain) kaksisivuinen opas löytyy edellisen vuoden numerosta (KK-1/18), naisten pukeutumisopas kulkee todennäköisesti jonkinlaisena suullisena perimätietona sukupolvelta toiselle. Nyrkkisääntönä: pukeudu niin hienosti kuin osaat/jaksat panostaa kaikkia kunniamerkkejä ja tukkalaitteita myöten, inspiraatiota voit katsoa vaikka Linnan Juhlissa.

Fukseille haluamme kuitenkin korostaa, että turhaa stressiä ei tarvitse ottaa vaan miehille tumma puku ja naisille aikaisemmin käytössä ollut iltapuku sopivat aivan täydellisesti. Ketään ei myöskään kiinnosta oletko ollut samassa asussa jossain joskus aikaisemmin.

NAUHAT/RUUSUKKEET

Osakuntanauha/-ruusuke pitää ehdottomasti kuulua asustukseen ja sen unohtaneita katsotaan kiero. Nauha laitetaan juuri toisinpäin kuin ensin ajattelit sen laittaa. Laita se niin kuin laittaisit turvavyön, niin kaikki menee hyvin. Värit menevät erittäin loogisesti sininen kohti taivasta ja keltainen ei. Ruusuke puolestaan sydämen kohdalle, naisille on kerrankin jokin asia helpompaa!

LAULUT

Ainejärjestöisistä poiketen satolla laulunjohtaja johtaa sauvansa suomen auktoriteetin turvin. Hänen sanansa on laki eikä veisuvalinnoista voi valittaa. Laulunjohtajalta on kuitenkin mahdollista pyytää laulutoiveita, jotka saatetaan toteuttaa jälkiruualla tai sitten ei. Huomaa, että koska paikalla on arvovaltaisia vieraita, kaikki Teinilaulua rajummat ehdotukset hylätään suoralta kädeltä.

Ensisijaisesti kaikkien tulee laulaa mahdollisimman kovaa ja juhlallisesti. Jos pelkää omaa epäviisästä lauluäänestä, niin älä huoli, se sekoittuu kyllä Kiltasalin äänimaisemaan!

YLEINEN KÄYTÖS

Vuosijuhlat ovat tilaisuus miehille päästä teeskentelemään ritaria ja naisille leikkimään prinsessaa. Tai toisinpäin! Elämmehän kuitenkin modernia aikaa!

Käyttäydy siis kohteliaasti, tervehdi kaikkia, kunnioita puheiden pitäjiä ja yleisesti ottaen ole ihmisiksi! Kukaan ei vaadi sen enempää mutta ei kyllä tuumaakaan vähempääkään.

SKOOLAUS

Skoolausetiketistä liikkuu nykyisin erilaisia käytäntöjä. Perinteisimmillään skoolaus menee sukupuolijaon mukaan: mies skoolaa ensin pöytäävecilleen oikealle, sitten vasemmalle ja lopuksi eteen. Nainen puolestaan suorittaa ensimmäiset kaksi päinvastoin. Tapa juontuu ajoilta, jolloin miehiä ja naisia oli aina sama määrä toistensa aveceina, mutta nykyään tähän ei voi enää täysin luottaa.

Siksi yhä yleisempi tapa on ensin vasemmalle etuviistoon, oikealle etuviistoon ja sen jälkeen eteen. Tämä skoolautapa on objektiivisesti kaikilla mittareilla parempi, sillä se on yksiselitteinen, sukupuolineutraali ja muutenkin hauskempi. Siksi sen perinteeksi vakiintumiseen meneekin todennäköisesti kymmenen vuotta.

Kaikki tämä on kuitenkin suurelta osin saivartelua. Olennaisinta on, että skoolaat samalle ihmiselle, joka skoolaa sinulle, etkä esimerkiksi toisen takaraivolle. Skoolatessa pitää nimittäin katsoa silmiin. Jossain paikoissa suositetaan myös kummallista tapaa purkaa skoolaus, mutta satolla ehdottomasti ei! Täällä opitaan kerrasta!

HUOM. Etikettiä voi soveltavin osin rikkoa mutta sen seuraukset täytyy silloin kestää!

Virallisempi ja yksityiskohtaisempi selostus juhlaetiketistä löytyy Karhunkierroksen numerosta 1/11. Suosittelemme tutustumaan!

Aamujäätelö

Kun aamun aurinko tervehtii läpi yön jatkoillutta juhlaväkeä, kuuluu valtaisa pamaus! Tällä kertaa se ei kuitenkaan tule Viipurista vaan eteisestä ja taustalla on isäntä sauvoineen. On aika lähteä Kampin metroasemalle ja kohti salaisessa sijainnissa odottavaa aamujäätelöä. Siispä lämpimästi vaatetta päälle, Aito-Karhu jonkun epäonnisen harteille ja kohti aamuista Helsinkiä! Aamujäätelö on satolainen erikoisuus, joka herättää ihailua kaikissa muissa opiskelijoissa, joten siitä kannattaa mainita mahdollisimman usein muissa juhlissa.

Su - Sillis

Sunnuntaiaamupäivän kruunaa valvomisen jälkeen ansaittu sillis (silliaamiainen), josta sillit ovat valitettavasti vuosikymmenten myötä hiipuneet. Joissain muissa opiskelijajärjestöissä silliksestä on tullut vain rentouttava darrabrunssi mutta satolla pidetään vielä Wanhoista Perinteistä kiinni. Siksi silliksellä syömisen ohella monet jatkavat (skumpan) juomista ja laulavat niitä lauluja, joita ei kehdannut kunniajäsenten edessä toivoa. Erityisesti entiset kuraattorit kunnostautuvat härskimpien laulujen johtamisessa, mikä on näkemisen arvoista jo itsessään. Silliksellä on kuitenkin lupa jo olla väsynyt ja käpertyä pyjamassa Aito Karhun kainaloon sohvalle, mikäli siltä tuntuu.

Su-Ti - Festival på Båten

Juhlat on juhlittu, on siis aika juhlia lisää! Pienten päiväunien jälkeen kovakuntoisimmat juhlijat hyppäävät sunnuntai-iltapäivällä Viking Linen kyytiin saattamaan ruotsalaisdelegaatiotamme kotimatalle. Olennainen osa on Buffetsitsit, joissa juoman määrä todellakin korvaa laadun ja viikkarin henkilökunnan kärsivällisyys määrittää keston. Vinkkinä Tukholmaan kannattaa varata jotain energisoivaa tekemistä. ÄLÄ JÄÄ PALUUMATKALLA LAIVASTA tai siitä muistutellaan seuraavat kolme vuotta.

Båten ei ole pakollinen osa vuosijuhlaviikkoa (eikä monen mielestä edes suositeltava), vaan kuuluu niin sanottuihin syventäviin opintoihin. Viime vuosina sen suosio on hämmäntävistä syistä kasvanut erityisesti viipurilaisten parissa. Båten on kuitenkin hyvin kokonaisvaltainen kokemus, ja koska tämän julkaisun ilmestyessä lähtijöillä on jo liput varattuna, emme voi Karhunkierroksen puolesta muuta kuin toivottaa heille onnea valitsemallaan tiellä!

Jos ei näillä ohjeilla selviä vuosijuhlaviikosta niin ainakin yritimme parhaamme! Karhunkierros ei ota mitään vastuuta mahdollisista muutoksista, noloista virheistä tai unohduksista eikä lähtökohtaisesti mistään muustakaan.

MUISTAKAA KUITENKIN, ETTÄ TÄRKEINTÄ ON PITÄÄ HAUSKAA!!

PERUSKORJAUS TULEE ENSIN SÄÄTIÖN SÄÄNTÖJÄN VASTAAN!

-MUTTA MYÖHEMMIN!

Teksti: Jan-Erik Engren ja Antti Torkki

Pitkän odotuksen ja ankaran henkisen valmistautumisen jälkeen Satakuntatalon peruskorjauksen oli tarkoitus alkaa huhtikuussa 2019. Joulukuussa 2018 projekti otti kuitenkin askeleen taaksepäin, kun vaadittavan kokoista lainaa ei Satalinnan Säätiölle myönnetty. Tämän seurauksena säätiön hallitus päätti tammikuun ensimmäisinä päivinä, että remontin taloudellisen onnistumisen kannalta sitä tulisi siirtää eteenpäin. Tämän päätöksen seurauksena sekä säätiön että osakunnan tulevat haasteet tälle vuodelle ovat odotettuun nähden hyvin erinäköiset.

Miksi remontti siirtyy?

Alkuperäisen lainahakemuksen perusajatuksena oli, että koko Satakuntatalo remontoitaisiin kerralla kuntoon, sillä kertarysäyksellä kaikki kuntoon -tyyppinen remontti olisi halvempi verrattuna vaiheistettuun peruskorjaukseen. Yhdeksän remonttikauden aikana tarkoituksena olisi siis ollut remontoida asuntola, juhlatilat, toimistot sekä osakuntahuoneisto uutta vastaavaan kuntoon niin ulkoisesti kuin taloteknisestikin. Suunnitelmiin kuului myös pyykituvan ja saunan siirto asuinkelpoisista tiloista peruskorjattaviin kellaritiloihin sisäpihan alapuolelle.

Kaikessa viisaudessaan pankki kuitenkin totesi, että tarpeemme täyttävän lainan myöntäminen on nykyisessä taloustilanteessa mahdotonta. Säätiölle voitaisiin myöntää maksimissaan noin puolet pyydetystä summasta. Peruskorjauksen suhteen tämä tarkoittaa tietystikin, ettei projektia voida toteuttaa tavoitellussa mittakaavassa, ainakaan välittömästi.

Ilmiselvää oli, että remontin jonkinlainen vaiheistaminen tulisi nyt kysymykseen. Vaiheistus aiheuttaa kuitenkin uudenlaisia ongelmia remontin toteuttamiselle: mitkä osat talosta tarvitsisi tyhjentää ja milloin? Remontoidaanko ensin asuntola ja sitten vasta liikevuokralaisten tilat vai päinvastoin? Mitä remontista voidaan karsia, mikäli todennäköinen tarve tulee? Mitkä korjauskohteet voivat odottaa hieman pidempään, mitkä taas vaativat akuuttia huomiota?

Talon toiminnallisuuden kannalta oleellista on, että talotekniikka (esimerkiksi alkuperäiset sähkövedot ja ilmanvaihto) saadaan kuntoon. Talotekniset seikat määrittävätkin hyvin pitkälti sen, miten projekti on mahdollista pilkkoa sopiviin osiin. Esimerkiksi koko talon laajuisen ilmanvaihtojärjestelmän päivittäminen vaatii suurehkojakin rakenteiden avauksia, joita ei voi toteuttaa erityisen joustavasti tai asukkaita häiritsemättä. Samoin monet korjaustöiden osa-alueet kulkevat käsi kädessä, eikä niitä siten voi pilkkoa kovinkaan helposti osiin. Tällainen parivaljakko on esimerkiksi sisäpihan remontti ja kellaritilojen muutos sauna- ja huoltotiloiksi.

"Päätös tehtiin ja projekti siirrettiin vuodelle 2020"

Mistä rahoitus?

Kuten edellä mainittiin, kielteisen lainapäätöksen jälkeen säätiöllä oli edessään vaikea päätös. Ilman rahoitusta ei remonttia yksinkertaisesti pystyttäisi tekemään. Koska peruskorjaus tulisi vaikuttamaan monen ihmisen elämään, oli päätös peruskorjauksen siirrosta tehtävä nopealla aikataululla, heti vuodenvaihteen jälkeen. Päätös tehtiin ja projekti siirrettiin vuodelle 2020.

Päätöksenteon jälkeen nousi esille kysymys siitä, mitä mahdollisia kanavia osakuntalaisilla voisi olla rahoituksen suhteen. Nopealla aikataululla järjestettiin ensimmäinen asiaa pohtinut kokous, johon osallistui henkilöitä Osakunnan hallituksesta, Asuntolajohtokunnasta sekä Osakunnan säätiön hallitukseen asettamat opiskelijaedustajat.

Rahoituskanavia on toistaiseksi pyritty kartoittamaan hyvin laaja-alaisesti sekä virallisilta että epävirallisemmiltakin tahoilta. Rahoituksen hankkimisen projektiryhmässä on väläytelty varojen hankkimista esimerkiksi Satakunnan kunnilta ja yrityksiltä, ystävällismielisiltä säätiöiltä sekä Osakunnan senioreilta. Näiden mahdollisuuksien realistisuuden selvittäminen on tällä hetkellä käynnissä ja toiveena olisi, että tätä kautta voitaisiin hankkia osa peruskorjausprojektin vaatimasta rahasummasta.

Mitä konkreettista on jo tehty?

Esimerkkinä mainittakoon, että osakunta on Karhuhiidon yhteydessä luettavassa Karhuviestissä tuonut esille rahoitukseen liittyvät ongelmat myös Satakunnan kunnille. Vastaanotto kunnissa oli pääosin positiivinen. Nähtäväksi kuitenkin jää, realisoituuko positiivisuus rahalliseksi tueksi. Useimpien kuntien heikohko taloustilanne mahdollistaa suurten lahjoitusten jakamista huonosti, joten ihmetekojä tältä saralta tuskin kannattaa odottaa.

Osakuntalaisten antama työpanos rahoitusprojektiin tulee olemaan suuri, mutta vakavassa harkinnassa on myös työntekijän palkkaaminen rahoituksen hankkimista hoitamaan. Kyseessä on kuitenkin monitahoinen ja omistautumista vaativa projekti, jota koordinoimaan tarvitaan lähes täysipäiväisesti asian tiimoilla työskentelevä henkilö. Opiskelijoiden työpanos tulee tästä huolimatta enemmän kuin tarpeeseen, ja palkattu henkilö parantaa myös meidän vaivannäkömme hyötysuhdetta. Hyvällä ohjauksella osakuntalaiset ovat erinomainen voimavara kontaktien luomisessa ja asiamme ajamisessa. Satakuntalaisen Osakunnan opiskelijat ovat viime kädessä kuitenkin se taho, jonka takia peruskorjausprojektia markkinoidaan ja toteutetaan. Tavoitteenahan ei siis ole korjata ainoastaan seinä ja ilmanvaihtokanavia, vaan mahdollistaa satakuntalaisten opiskelijoiden opiskelijaelämä Helsingin keskustassa jatkossakin.

Kuvat: Antti Torkki, Ville Kopio

Tällä hetkellä allianssin johtoryhmä käy läpi eri vaihtoehtoja remontin vaiheistamisesta. Käytännössä selvää kuitenkin on, että projekti polkaistaan käyntiin keväällä 2020. Kuluvan vuoden aikana selviää, millä laajuudella ja missä järjestyksessä peruskorjaus lopullisesti toteutetaan.

**Yksi asia on kuitenkin varma.
Peruskorjaus tulee!**

MÄKSY JA Oudot Perinteet OSA 1

Teksti: Mikko Mäkipää

Hyvä tapa arvioida instituution onnistumista tarkoituksessaan, on arvioida miten hyvin se kestää aikaa. Satakuntalainen Osakunta on kestänyt aikaa jo 365 vuotta. Se on muuttunut noiden vuosien aikana vähemmän kuin maailma sen ympärillä. Se on toiminut kahdessa kaupungissa, kolmessa yliopistossa, kolmessa valtiossa ja selvinnyt sekä isovihasta että kieltolaista. Osakuntien elinvoimaa edistää sen sisäänrakennettu kyky uusiutua yliopiston siipien alla. Perinteet eivät kuitenkaan elä itsestään, vaan jokaisen uuden osakuntalaisen pitää itse päästä niiden osaksi. Kuten kuraattori Timo Häivälä siteerasi Gustav Mahleria: 'perinteet eivät ole tuhkien palvontaa vaan liekin ylläpitoa'.

Esittelen vuoden 2019 Karhunkierroksissa neljä erilaista perinnettä, joissa aika näkyy eri tavoin. Ensimmäisenä vuorossa on virolaisten mieskorporaatioiden vennastuspidu eli veljeysjuhla. Korporaatioiden perinteet ovat pitkälti balttisaksalaisten perinteiden jatkoa. Vennastuspidut ovat tärkein osa kommerssia, joka vastaa osakuntien vuosijuhlaa. Veljeysjuhlan eksklusiivisuuteen kuuluu, että paikalla on vain korporation jäseniä ja tilaisuutta esimerkiksi ei ole tapana valokuvata. Virossa, jossa teitittely on edelleen tavallisempaa kuin Suomessa, osallistuminen juhlaan tarkoittaa myös jäsenten sinunkauppoja.

Erityinen osa juhlaa on vennastuslaulu eli veljeyslaulu. Laulun laulamisen aikana vandavanemat eli valavanhemmat kulkevat salissa rapiirien, pistomiekkujen, kanssa ja kaikki läsnä olevat lyövät ylioppilaslakkinsa miekan terään. Virolaisilla korporatioilla, ja myös useimmilla seltseillä, on omat lakkinsa, joista eri järjestöjen jäsenet voi tunnistaa, samaan tapaan kuin osakuntanauhoista Suomen ja Ruotsin osakunnissa. Kun kaikki lakit on lyöty miekkoihin, ne jaetaan laulun jatkuessa yksitellen takaisin. Laulun sanoissa jokaisen kerrotaan kuuluvan veljessarjaan ja jokaiselle lauletaan "eläköön". Naiskorporatioissa kuten Filiae Patriae õestuspidussa, siskousjuhlassa, käytettiin myös aiemmin rapiiria, mutta nykyisin lakit vain pinotaan pöydälle.

Perinne yhdistää sukupolvia. Saksassa "landesvater" eli ylioppilaslakkien lyöminen miekkaan alkoi 1700-luvun lopulla. Korporaatioissa se edelleen tuo uudet jäsenet osaksi jatkumoa, jossa lakki vanhoilla päivillä alkaa muistuttaa reikäjuustoa. Tavasta on mahdollisesti apua myös lyhyemmällä aikavälillä. Jos aamulla päättää kivistä ja ei ole aivan varma missä oli eilen, niin voi laskea lakistaan 1, 2, 3, 4, .. 23!

Ahaa. Olin siis kommerssissa.

Juttua varten on haastateltu VSO:n Kuraattori emeritus Timo Korhosta

Kuva: Kommers im Gebauhr Saal, Wikimedia Commons

MARS MAITA KIERTELEMÄÄN!

Tänä vuonna eksyin hummaamaan yli osakuntarajojen. Hetkeäkään en ole katunut. Siispä kerron nyt teillekin, miksi kannattaa käydä Viisiä pidemmällä; miksi yhteisosakuntalaisuus on himmeen hieno juttu.

Eikö SatO:n oma meno riitä? Huoli pois, siitä ei tässä ole kyse. Jos olet huomannut meille eksyneen huikeita tyyppejä, niin voin kertoa näin olevan muuallakin. Maita kierrellessä on ollut hauska nähdä, kuinka erilaisia osakunnat ovat, ja silti niin kovin samankaltaisia. Olo on kuin kotiin tulisi, osakuntatoiminnan määrittelemätön ydinluonne on sama kaikkialla, jopa ulkomailla. Silti jokainen osakunta on uniikki: eri väreillä väritetty, eri historialla muovattu, eri ihmisillä kansoitettu, eri mausteilla maustettu.

Yksi tärkeimmistä mausteista osakunnissa on maakuntalaisuus. Osakunnat vaalivat maakuntansa kulttuuria, ja suurin osa jäsenistä on peräsin osakunnan maakunnasta. Tässä yksi syy lisää miksi osakuntasurffailu on hauskaa: muualla pääset näkemään, millaisen sakin mikäkin maakunta on Helsinkiin potkaissut. Kun koko Suomi olisi pienoiskoossa. Allekirjoittaneesta maakunnalla on selkeä mutta hienovarainen vaikutus sieltä tuleviin ihmisiin, heidän kulttuuriinsa, puheeseensa ja tapoihinsa. Vaikka olemme kaikki yksilöitä, olemme myös ihmisjoukkoja. Ihmisjoukkojen kontekstissa maakuntalaisuus näkyy selkeästi, ja se on suuri rikkaus.

On ajattelua rikastavaa selvittää, miten asioita muualla hoidetaan. Vaikka eri tavat sopivat eri osakunnille, saa usein huomata: Ai tän voi tehreä näinki! Muista kannattaa ottaa mallia, jos lopputulokset näyttävät hyvältä. Jos taas eivät, olkoon se varoittava esimerkki. Muut osakunnat toimivat myös hyvänä ideapankkina. Jos keksit jotain uutta, voi olla, että jossain muualla on joskus kokeiltu jotain samantapaista. Pyörää ei tarvitse keksiä uudestaan. Osakunnilla tuntuu olevan samanlaisia haasteita ratkottavinaan aina talojen remonteista jäsenmäärän kasvattamiseen. On haaskausta katsoa asioita vain omasta perspektiivistä, muilta voi aina oppia uutta.

Yhteisosakuntalaisuus ei ole vain lisämauste osakuntaharrastukseen. Se on aidosti tärkeää. Mikään osakunta ei ole niin suuri, että voi väittää pärjäävänsä yksinään. Osakunnat olivat pakkojäsenyyden vuoksi itsestäänselvyys suurimman osan historiastaan. Nykyisin saamme ansaita jäsenemme ja ajamme etujamme itse. Jotta osakunnat pysyisivät tänäkin päivänä elinvoimaisena ja erityisesti avoimena porukkana, on yhteistyö välttämätöntä. Loppujen lopuksi kaikki osakunnat ovat samassa veneessä. Yksinään ne ovat pienehköjä järjestöjä, yhdessä kokonainen kulttuuri, oma maailmansa.

Vaikka eri tavat sopivat eri osakunnille, saa usein huomata: Ai tän voi tehreä näinki!

Miten sitten yhteisosakuntalaistua? Pitääkö laittaa loput opintotuet juhliissa edustamiseen? Vaikka suosittelen lämpimästi tätäkin vaihtoehtoa, ei se ole ainoa tapa. Osakuntien välillä on kaksi isompaa toimijaa: Osakuntien Yhteisvaltuuskunta ja Osakuntalainen Unioni. Lyhyesti sanottuna OYV on osakuntien yhteistyöelin ja Unioni edustaa osakuntia HYY:n politiikassa. Molempien toiminnassa pääset yhtä hyvin mukaan yhteisosakuntalaiseen pöhinään vähän eri twistillä. Lisäksi on olemassa myös pienempiä yhteistyöjärjestöjä, esim. Turun ja Porin lääni. Loistava tapa on myös mennä ihan perinteisesti kylään, civikset esittelevät yleensä mielellään omaa osakuntaansa.

Siis ei kun maita kiertelemään, hyvä lukija, pidetään yhdessä huolta osakuntamme kyseenalaisesta maineesta!

Juhhaidi hai juhhaidi,
Juhhaidi, hai da!

Altti Klemetti, Civis

”Alkaa olee aika kinky meininki!”

-Väistynyt kuraattori Juho T. QVK:ssa

”Ei mitään tommost romanttist paskaa! Otat kuule vaan sen k*****n käteen ja sanot, että: Kukkuluuruu, kohta lentää majoneesi!”

-V. Lasonen neuvo Isäntää naisten hurmaamisessa

”Aattelin valvoa tänään koko yön, et sais korjattua mun unirytmän!”

-Tiera H.

Mikki: **”Pitäs viel kolmel raidil ehtii tänää”**

Essi: **”Pitäiskö sun vaikka mennä töihin?”**

-Essi T. vs. Pokemon GO

”Tämähän on osakunnan viroista ehkä vähiten aliarvostettu”

-Tiera H. vaihtaa varavalvontatilintarkastajan virkaa

”En oo muuten kattonu pitkään aikaan pornoa. Ainakaan kahteen päivään!”

-Henri H. Viisissä

”Tietoturva on sellainen asia, johon minäkään en pysty”

-Tietoverkkovastaava V. Kopio tunnustaa realiteetit

”En mä puhdas masokisti oo, kyl siitä joku hyöty pitää olla”

-Tuleva juristi Heidi S. kuvaa opiskelumotivaatiotaan

KUOLEMATTOMAT!

Taattua satakuntalaista laatua jo vuodesta 1654!

Isäntä-Terho Special

”Se on siinä, eikä miniän perseessä!”

”Pakko mahtuu, kun on vihitty!”

”Morjens, sano rikkaat toisilleen!”

-Lentäviä lauseita

”EI PERSE! Ei sattunu mitään, mut vitutti!”

-Yökistä kuultua

”Ai kato! Sukupuolikaima!”

-I. Terho näkee ministeri S. Terhon televisiossa

URHEILUTOIMIKUNNAN TAUKOJUMPPA

Teksti: Laura Suominen,
Kuvat: Lauri Lepistö

1. Patsastelija

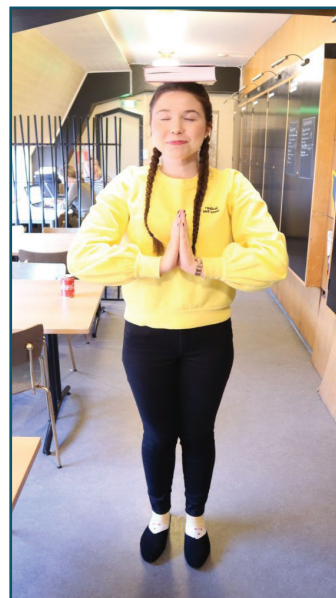
Seiso ryhdikkäästi ja aseta kirja pääsi päälle.

Lisähaastetta kaipaavat voivat kokeilla kävelyä ja yhdellä jalalla seisomista, vaikka silmät kiinni.

Kehittää tasapainoa, kehonhallintaa ja keskittymiskykyä.

*E*ikö opiskelu suju? Jumittaako ajatus? Haluatko vain piiloutua kirjavuoren alle? Ei hätää! Vaivaan on olemassa myös lääke: Urheilutoimikunnan Kirjajumppa. Ylös tuolista, kirja käteen ja jumppaamaan! Toista nämä viisi helppoa liikettä, niin johan kiertää veri taas aivoissakin. Rohkeimmat voivat käyttää kirjan sijaan läppäriä.

2. Puu

Varasta kaverin kirja. Nosta molemmat kädet suorana sivuille ja laske hitaasti kymmeneen. Toista kolmesti.

Vahvistaa olkapäitä ja käsivarsia. Mitä paksumpi kirja, sitä parempi treeni ;)

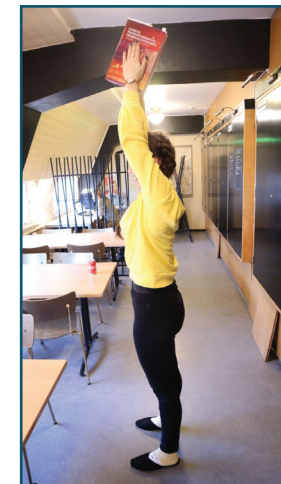
3. Katapultti

(älä heitä kaveria kirjalla!)

Ota kapea ote kirjasta ja nosta se pääsi yläpuolelle. Pidä kyynärpäät lähellä päätä koko liikkeen ajan.

Vie kirja pääsi taakse koukistamalla kätesi ja nosta takaisin ylös. Toista 10 kertaa.

Kehittää ojentajia ja saa veren kiertämään käsivarsissa.

4. Lentokone

Kumarru 90° kulmaan selkä suorana.

Aseta kirja yläselkäsi päälle ja nosta kädet siiviksi. Laske hitaasti kymmeneen. Voit myös kokeilla koukistaa polviasia, muista pitää selkä suorana!

Kehittää keskivartalon hallintaa ja venyttää takareisiä.

5. Flamingo

Päätä taukojumppasi tasapainohaasteeseen. Nosta toinen polvesi 90° kulmaan ja aseta kirja reitesisi päälle.

Laske hitaasti kymmeneen ja tee sama toisella jalalla. Lisähaastetta tuo varpaille nousu tai jalan liikuttaminen.

Tämä liike tuo tasapainoa elämääsi.

Onneksi olkoon, Kirjajumppa suoritettu! Takaisin pönttämään...

SATOLAINEN!

ÄLÄ UNOHDA ÄÄNESTÄÄ!

3.-9.4. ENNAKKOÄÄNESTYS
14.4. VAALIPÄIVÄ

EDUSKUNTAVAALIT 2019